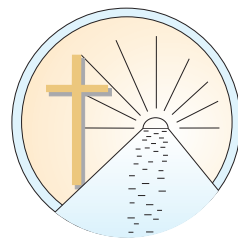

SIONS

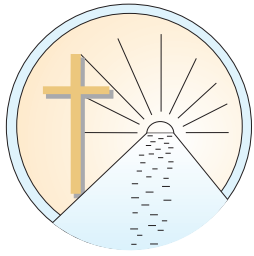
Missionstidning

Nr 6-7/2023

*Släkte efter släkte prisar dina verk
och förkunnar dina väldiga gärningar.
Ditt majestäts härlighet och ära
och dina underbara verk vill jag begrunda.
Dina väldiga gärningars makt ska man
tala om, och din storhet ska jag förkunna.
(Ps. 145:4-6)*

SIONS Missionstidning

Nr 6-7 / 2023

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundkvist,
Ida Snellman,
Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund,
Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout/Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck: Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Samvetet	4
Vem är vår nästa	6
Det kristna hoppet	8
Jesus jag vill följa dig	10
Barnsida: Hur kan du och jag sprida budskapet vidare.....	12
Ungdomsflik: Vardagsmission	14
Välkommen på tisdagssamling	16
RUBRIK???	18
Kvinnoprästerskap och den kyrkliga utvecklingen	20
Zions Missionstidning 70 år sedan	24
Annonser, prenumerationer	26

BIBELORDET

När jag inriktade mitt hjärta på att förstå visheten och såg den verksamhet som pågår på jorden – varken dag eller natt unnar man sig sömn – då insåg jag att hela Guds verk är sådant att människan inte kan fatta det som sker under solen. För hur mycket människan än strävar och utforskar det, förstår hon det ändå inte. Även om den vise säger sig förstå det, kan han ändå inte fatta det.

Pred. 8:16–17

9.–11.6 Bosund pingsmöte.
23.–25.6. Suvijuhlat Kalajoki, LYRS
23.–25.6. Muonio
30.6–2.7. Luleå, Arcushallen
7.–9.7. Esse
14.–16.7. Kiiminki, Oulun Rauhan Sana
21.–23.7. Alta, Elvebakken.
21.–23.7. Ylivieska, Suvannon kappeli.
28.–30.7. Liviöjärvi

BEKÄNNELSESKRIFTER

Schmalkaldiska artiklarna 1537
Andra delen, Fjärde artikeln

Påven är icke enligt gudomlig rätt eller på grund av Guds ord hela kristenhetens huvud – ty att vara det tillkommer endast en, vilken heter Jesus Kristus – utan påven är blott biskop och herde för kyrkan i Rom och för dem, som frivilligt eller genom mänsklig ordning, d.ä. världslig överhet, sällat sig till honom, icke som om de stode under honom som under en herre utan vid sidan av honom såsom bröder, jämlikar och kristna, såsom det bevisligen har varit på de gamla kyrkomötenas och den helige Cyprianus' tid.

Därför kan kyrkan aldrig på bättre sätt styras och bevaras än om vi alla leva under ett huvud, Kristus, och om alla biskopar, som äro lika med hänsyn till ämbetet om ock olika med hänsyn till gåvorna, hålla ivrigt samman i endräktig lära, i tro, sakrament, böner och kärlekens gärningar o.s.v., såsom den helige Hieronymus skriver, att alla prästerna i Alexandria gemensamt styrde kyrkan, såsom även apostlarna och efter dem alla biskoparna i hela kristenheten gjort, tills påven uppreste sitt huvud över alla.
(Förkortad)

Samvetet

Vad är moraliskt rätt? Vad grundar det sig på? Borde man ha dåligt samvete om man avviker och gör annorlunda? Idag vill ingen bli kallad moralist. Men i själva verket är vi alla det, på olika sätt. Redan ordet samvete beskriver att det finns en gemensam kännedom om något objektivt, rätt och fel, som alla har kunskap om. Människan har en gemensam grundmoral och utgående från den gör var och en kontinuerliga, moraliska bedömningar.

Samvete, syneidesis på grekiska, betyder tillsammans eller gemensamt. På svenska språket syftar också ordet sam-vete på att veta något tillsammans.

Bibelns syn på samvetet kan sammanfattas genom några huvudpunkter. Klart är att alla människor har ett samvete. "Om detta vittnar

också deras samveten och tankar som sinsemellan anklagar eller till och med försvarar dem." (Rom.2:15) Som skapade individer har vi i vårt inre fått en åklagare som godkänner eller fördömer våra gärningar. Samvetets allmänna natur syns också i 2 Kor. 4:2: "Vi har tagit avstånd från allt hemligt och skamligt och använder inga knep. Vi förfalskar inte Guds ord, utan lägger öppet fram sanningen och överlämnar oss inför Gud åt varje människas samvete."

Av samvetets allmänna natur följer inte att samvetet skulle vara allmängiltigt eller ofelbart. I motsats till Bibeln kan samvetet bedöma fel. "Om samvetet fördömer oss, är Gud ändå större och vet allt." (1 Joh. 3:20) Högre än samvetes dom är Guds dom. Han är den högste domstolen, inte samvetet. På grund av att samvetet kan göra misstag och

*"Om samvetet fördömer oss,
är Gud ändå större och vet allt."*

bli förblindat så är det viktigt att Guds ord inte förfalskas utan läggs öppet fram. (2 Kor. 4:2-4) Utan Guds ord och kristen undervisning söker samvetet sina normer och uppfattningar från andra källor och är i fara att gå vilse.

Samvetet kan man också fördärva. Genom att leva ogudaktigt och orättfärdigt, dvs. att medvetet och ständigt vara olydig mot Guds ords sanningar och utestänga det från sina tankar, så kan en människa förmörka sitt samvete. Samvetets förmåga att skilja på rätt och fel försvagas. (Rom. 1:18-21) Om detta får fortgå är följden samvetets fullständiga förfall. (Mark. 3:5) Därför varnar Bibeln oss från att handla emot samvetet. (Rom. 13:5)

Ett gott samvete är från Gud. När människan känner samvetsanklagelser försöker hon lugna det i egen kraft. Men enligt Bibeln är människans försök till att få ett fullständigt gott samvete värdelösa. Människan kan på detta sätt endast uppnå ytlig renhet. Hon kan inte uppnå fullkomlig samvetsfrid, oberoende av sina försök och offer. (Hebr. 9:9) Endast Kristi försoningsdöd möjliggör detta. Genom Kristi blodsoffer renas samvetet från skuld av döda gärningar och det är möjligt för människan att tjäna den levande Guden.

En levande tro och ett gott samvete hör ihop och det är en Guds gåva. Godhet, dvs. renhet från anklagelser, mottas genom tron och dopet. I Tim. 1:18-19 skriver Paulus: "Detta uppdrag att förmana anförtror jag nu åt dig,

mitt barn Timoteus, i enlighet med de profetord som en gång uttalades över dig. I kraft av dem ska du kämpa den goda kampen, i tro och med rent samvete. Detta har vissa avvisat och de har lidit skeppsbrott i tron."

Vi lägger märke till att ett rent samvete har en central plats i herdebrevet som Paulus skriver till Timoteus. Paulus höll fast vid trons hemligheter och ett rent samvete. En kristen bör följa sitt samvetes röst, som grundar sig på Guds ord, fast det ibland kan orsaka bedrävelse och lidelse.

Tid att sköta samvetet

Sommaren har börjat. Värme och sol påminner oss om Guds nådeslöften. Under sommarens stormöten samlas vi omkring Guds ord och till Kristi heliga kropps och blods måltid. Där får vi ta hand om våra samveten. Jag uppmanar dig: ta hand om ditt samvete! Samvetet är Guds röst i ditt hjärta, förutsatt att du har tillåtit dig att bli undervisad av Guds rena ord. Vi har haft som tradition, så som Martin Luther manade de kristna, att ta hand om sitt samvete genom bikten. I kyrkan och i bönehusen har vi en allmän avlösning där tjänare som har blivit kallade till att predika under församlingens allmänna möten och gudstjänster kan ge avlösning. Men viktigt är också att du har möjlighet, vid behov, att samtala om ditt hjärtas ärenden för en bikt-far/-moder. Guds blods evangelium renar dig och du får fortsätta med ett renat samvete.

Vesa Pöyhtäri

Vem är vår nästa?

När jag gick i lågstadiet frågade vår religionslärare en gång av oss elever: vem är vår nästa? Jag minns att jag tyckte det var en svår fråga. Religionsläraren var en varmt troende människa. Hur sen diskussionen gick, minns jag inte så bra, men själva frågan lämnade i minnet. Fortfarande är det ingen lätt fråga.

Många av oss känner till Bibeltexten om den barmhärtige samariten. Flera personer gick förbi offret som nämns i liknelsen men en samarit förbarmade sig över offret och tog hand om honom. Poängen i berättelsen är att vi behöver visa hänsyn och respekt samt uppmärksamma våra medmänniskor. Alltid behöver det inte betyda så stora åthävor. Ett leende, eller ett varmt tack kan räcka för att medmänniskan skall känna sig accepterad.

Jag tycker mycket om sången "Ett vänligt ord kan göra under". Sången sätter finger på vad medmänsklighet kan innebära, i bästa fall. Jag vill citera den första versen: "Ett vänligt ord kan göra under, det läker hjärtats djupa sår. Det är ett ljus i mörka stunder, en hand som torkar ögats tår. Ett vänligt ord är änglabud, en hälsning ifrån Herren Gud." (Psalmboken 482, vers 1)

Häromdagen när jag stod vid kassan och skulle betala sade kassaföraren: "Du ska ha en riktigt bra dag!" Även om hon antagligen sade liknande ord till alla kunder så blev jag glad av den positiva attityden. Jag tycker det här är ett fint exempel på hur vi människor kan bemöta vår nästa. Man kan också ställa frågan: hur skulle du eller jag vilja bli bemött? Ibland kanske vi säger sårande ord till någon, ibland vet vi inte ens om att vi gör det. Den gyllene regeln tycker jag passar bra in i sammanhanget. Vi läser från Matteus evangeliet 7:12: "Alltså, allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det ska ni också göra för dem." Visst vill vi alla bli bemötta med vänlighet och respekt. Jag tror att ingen av oss känner sig så stark att han/hon inte vid något tillfälle i livet skulle behöva en hjälpande hand eller en uppmuntrande klapp på axeln. Ett tack eller ett förlåt kan också betyda mycket i människorelationer.

Vi får dagligen komma ihåg vem som är förlåtelsens källa, ja vem som är kärlekens, nådens och barmhärtighetens källa. Denna källa hittar vi exempelvis i Psaltarpsalmen 103: 8-10: "Barmhärtig och nådig är Herren, sen till vrede och stor i nåd. Han går inte ständigt till rätta och behåller inte sin vrede för evigt. Han

behandlar oss inte efter våra synder och lönar oss inte efter våra missgärningar."

Vi har också all rätt att respektera oss själva. Barmhärtighet är inte enbart något vi visar andra människor. Vår nästa är alltså vi själva ur andra människors perspektiv. Gud använder oss människor för att vi skall kunna ta hand om varandra, så att vi ska få må bra. Vi får fungera som barmhärtiga samariter för varandra. Den viktigaste barmhärtige samariten i våra liv är Jesus Kristus. När vi möter vår nästa i vardagen, så kan vi komma ihåg att när Jesus får bo i våra hjärtan så utstrålas en barmhärtighet till våra medmänniskor genom oss. När Jesus har bemött oss med kärlek så får vi också låta denna kärlek återspeglas till andra människor i vår omgivning. I denna stund får vi så gå vidare i livet, fullt medveten om att vår mästare, vännen Jesus, aldrig sviker oss. Även om andra människor skulle gå förbi så står Jesus alltid vid vår sida.

Magnus Enlund

HELGDAGAR:

Treenighetssöndagen,
Joh 15:1–10,
Den dolde Guden

Andra söndagen efter pingst,
Luk 12:13–21,
Förgängliga och oförgängliga skatter

Tredje söndagen efter pingst,
Luk 19:1–10,
Kallelsen till Guds rike

Midsommardagen
(Johannes Döparens dag),
Luk 1:57–66,
Vägröjaren

Fjärde söndagen efter pingst,
Luk 15:11–32,
Förlorad och återfunnen

Femte söndagen efter pingst,
Joh 8:2–11,
Var barmhärtiga

Apostladagen,
Matt 16:13–19,
I Herrens tjänst

Sjunde söndagen efter pingst,
Mark 10:17–27,
Kärlekens lag

Kristi förklaringsdag,
Mark 9:2–8,
Kristus förhärligad

Nionde söndagen efter pingst,
Matt. 7:13–14,
Sanning och sken

Det kristna hoppet

“Må hoppets Gud uppfylla er med all glädje och frid i tron, så att ni överflödar i hoppet genom den Helige Andes kraft.” (Romarbrevet 15:13)

Vi lever i en tid då många människor förlorar modet. Framtiden känns osäker och sinnet kan bli dystert. Man förlorar hoppet. Vad hoppas du på? Vad är ditt hopp här i livet? Kanske allt hopp redan är ute?

Det kristna hoppet förmår ge glädje och frid i tron. Vårt hopp är nämligen säkert och bergfast. Jesus har segrat. Graven är tom och Jesus blev upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. I Bibeln finner vi ett mäktigt vittnesbörd om trons fader Abraham. Där allt hopp var ute, trodde och hoppades han. Gud hade nämligen gett ett löfte.

Vi minns hur Gud en mörk natt förde Abraham ut. *“Sedan förde han honom ut och sade: ‘Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem’, och han sade till honom: ‘Så skall din avkomma bli.’ Och Abram trodde på Herren, och han räknade honom det till rättfärdighet.”* (Första Moseboken 15: 5-6)

Abraham sviktade inte i tron då han tänkte på att hans egen kropp saknade livskraft. Aposteln Paulus skriver att Abraham inte tvivlade i otro på Guds löfte. I stället blev han starkare i tron och gav Gud äran. Han var övertygad om att Gud var mäktig att hålla vad han hade lovat. *“Därför räknades det honom till rättfärdighet.”* (Romarbrevet 4:22)

‘Se upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem’, och han sade till honom: ‘Så skall din avkomma bli.’

Vi har verkligen något att hoppas på. Gud har gett ett löfte. Paulus vittnar om att det också är nedskrivet med tanke på oss. Gud förklarar oss rättfärdiga. Vi som tror på Gud, på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda. Jesu tomma grav är grunden för det kristna hoppet. Jesus utlämnades till att dö för våra synders skull och han uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

Jesus är vårt hopp. I honom äger vi ett hopp som är starkare än döden. Grip tag i det hoppet! Det håller att leva på och det håller i döden. Hoppets Gud förmår ge dig glädje och frid i tron. Du som förtröstar på Jesus har verkligen något att hoppas på. Jesus överger dig inte, även om allt eget hopp är ute. Hans sårmärkta händer är idag utsträckta mot dig. Fatta tag i dem och låt Jesus fylla ditt liv med evigt hopp.

När vi får bära ett levande hopp för Evigheten blir också varje dag en sällsam gåva. Det liv som Gud gett dig är en skimrande möjlighet. Du har en egen plats i Guds kyrka här på jorden. Ditt namn är också skrivet i livets bok i himlen. Gud vill ge dig glädje och frid i tron. Därför, gläd dig du kristen! Sjung om Jesus, han som förlåtit din synd. Jesus ger dig frihet, hopp och mod. Jesus har ställt dig i nåden som ett fritt Guds barn. En gång får du fröjdas i himlen. Hoppas alltså på Gud. Hans godhet får vi alltid prisa.

Må Gud välsigna din sommar!
Kristian Gäddnäs, Lövä

Jesus jag vill följa dig

Jesus jag vill följa Dig,
Hjälp Du mig därtill!
Skydda Du mig på min stig,
Dig jag lyda vill!

Du som nådig är och god,
Tag mig, som jag är!
Syndig framför Dig jag stod,
Dock var jag Dig kär.

Intet, intet gott jag har,
Endast synd och brist,
Men Din nåd finns ännu kvar,
Och du hjälper visst.

Intet kan jag själv förmå,
Jesus tag min hand!
Låt mig helt från världen gå,
Fri från dess band!

Ack, jag är så svag, så svag.
Hjälplös utan Dig.
Giv ny kraft för varje dag.
Giv ny nåd åt mig!

Giv att i Ditt ord jag får,
Klarhet mer och mer,
Att för varje dag, som går,
Mer däri jag ser!

Hjälp att jag må värdigt gå
Till Din nattvard Gud!
Giv mig styrka att jag må
Hålla dina bud!

Och då sorg och nöd mig nå
Jesus var mig när!
Om jag tröttnar, stöd mig då
På din väg mig bär!

Och om världen hånar mig
Och mig ej förstår,
Styrk mig Jesu nådelig,
Att jag segra får!

*Dikten är skriven av Ester Westerlund 1916,
året när hon fyllde 18 år.*

Hur kan du och jag sprida budskapet vidare?

Guds Fred kära älskade vänner!

Jag har länge klurat ut vad jag ska skriva till er. Nu är vi mitt upp i sommaren och ute är allt så fint och härligt just nu. Vi får glädjas åt Guds natur, som jag brukar kalla för Guds stora vardagsrum. Visst är det en härlig bild av naturen. När vi rör oss i Guds stora vardagsrum möter vi färger, dofter, människor, djur och växter och andra saker. Och allt det som Gud har skapat har vi en skyldighet att ta hand om.

Ett ämne som kom till mig när jag hörde en sång är hur vi kan sprida vår tro vidare till andra på ett uppbyggande sätt. Det finns många människor runtomkring oss som saknar tro, mål och mening i sitt liv. Så finns det också de som på ett eller annat sätt dragits bort från tron och hamnat snett i livet. Det finns människor som tror på annat sätt än vi gör och det finns människor som söker Gud och vill finna honom.

Hur ser man på en människa att hon eller han är kristen? I Johannesevangeliet i Bibeln

står det såhär: "Kära vänner, låt oss fortsätta att älska varandra, för kärleken kommer från Gud. Den som älskar är Guds barn och känner Gud. Men den som inte älskar har inte lärt känna Gud, för Gud är kärlek." (1 Joh. 4:7-8)

Jesus är världens ljus. När vi tar emot Honom i våra liv, lever Hans ljus i oss och lyser genom oss. Andra ser detta ljus som lyser i oss och dras till det även om de inte förstår varifrån det kommer. "Ty Gud som sade: Ljus ska lysa fram ur mörkret, Han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken." (2 Kor. 4:6)

När vi inte ger till andra, tillåter vi inte Herrens ljus att fullt lysa genom oss. Det är som att vi drar ner rullgardinen framför fönstret för att begränsa ljuset. Ljuset finns kvar, men lyser inte lika tydligt. Vi får be till Gud att hjälpa oss att ge vidare så att Hans ljus får lysa genom oss, lysa genom dig och mig så att kärleken blir större på jorden.

Må Herren rikligt välsigna dig!
Ingrid Tupeli

*"Gud, lägg en själ på mitt hjärta.
Och älska den genom mig.
Och må jag sedan göra allt.
För att vinna den själen för Dig.*

*Må Kristi kärlek mig tvinga.
Att gå till en sorgsen själ.
Och bära budet om nåd och frid.
Och om frälsning för syndens träl.*

*Att vinna någon för Jesus.
O, det är min bön idag.
O, hjälp mig Gud, giv mig kraften.
Ty du vet att jag är så svag.*

*Gud, lägg en själ på mitt hjärta.
Och hjälp mig att hålla ut.
Tills ljuset strömmar i själen in.
Och din frälsning blir hans till slut."*

Vardagsmission

Mission, evangelisation eller diakoni?

Hur kan jag vara ett Jesu vittne i vardagen, i skolan, på jobbet, bland vänner både kristna och icke kristna? Var skall man börja och hur skall man tala om Jesus? Hur når jag min vän som inte är troende? Finns det någon handbok eller enkla knep man kan använda?

Innan jag går vidare vill jag introducera tre begrepp, nämligen mission, evangelisation och diakoni. Generellt sett har man använt ordet mission för församlingens arbete utomlands och evangelisation om det som utförs i mindre skala lokalt medan diakoni har handlat om det arbete som utförts av en person som är insatt i en tjänst som diakon. Egentligen handlar alla tre om samma sak, nämligen att föra ut Guds rike genom ord och handling. I Lukas 9:2 finns en väldigt komprimerad form av missionsbefallningen "Och han sände ut dem att predika Guds rike och bota sjuka." Det finns också en viss skillnad på målmedvetet evangelisationsarbete utgående från en församling och att personligen vittna om sin tro i vardagen, men den diakonala omsorgen ingår i dem båda.

Vardagsmission

Som troende har du fått den heliga Ande. Med andra ord finns tillgången till Guds rike inom dig. Frågan är bara hur mycket du öppnar upp dörren till Guds rike för din omgivning.

Jesus visar det bästa sättet att nå en människa i Johannes fjärde kapitel där han möter kvinnan vid Sykars brunn. Jag vill att du lägger märke till tre grundläggande principer som alla människorelationer och god vänskap bygger på, speciellt i detta sammanhang.

- * Förtroende
- * Kärlek
- * Frimodighet

Det är viktigt att de kommer just i den ordningen. Jesus bygger upp ett förtroende till kvinnan genom att be om vatten. Han bad henne om hjälp i en helt vardaglig situation. Så det första du kan göra är att bygga upp en förtroendefull relation med din vän. Umgås på vardagen, gör läxor tillsammans, gå på kaffe eller spela badminton. Allt går inte lika fort för oss som det går för Jesus vi brunnen.

Jesus ville upprätta kvinnan på alla områden, därför frågar han efter hennes man. Det är en orsak till att vi går varsamt fram eftersom vi kanske inte har hela bilden klart för oss. Gud har förmodligen större avsikter än vi själva har. Efter att Jesus har byggt upp förtroende och kärlek till kvinnan kan han frimodigt påpeka kvinnans brister utan att hon känner sig sårad eller förolämpad, tvärt om nu vågar hon ställa alla de svåra religiösa frågorna som samarierna funderade på. Vid Sykars brunn uppstår sedan en diskussion om religion och Jesus bygger vidare på förtroendet i kärlek. Han visar förståelsen för en del av det missförstånd som uppstått och förklarar tålmodigt och med kärlek. Om du har goda icke troende vänner så är du i en lycklig position. För det är den bästa vägen att nå ut med evangeliet. Kom ihåg att det är ditt sätt att tala och handla som skall påverka din vän, inte den andra vägen. Var frimodig med vad du tror på. Tala naturligt om Jesus och be för din vän. Du kan även fråga om det är något konkret du kan be för. I något skede kan du till och med be med din vän. Var generös. Gud är generös. Bjud på pizza. Erbjud hjälp i olika situationer. Avsikten med vardagsmission är inte att frälsa någon på en dag. Vi är i stället som Johannes döparen med uppgiften att "Bana väg för Herren, gör stigarna raka för honom!" Varje tillfälle där din vän blir mera intresserad av tron är en seger för Guds rike. Bjud hellre med din vän till en mindre samlings med kristna unga än till bönehuset eller kyrkan. Ordna bibel- eller bönesamlingar hemma där förtroendet kan växa och man vågar fråga allt mellan himmel och jord. Kom ihåg, vi har inte svar på allt, men tillsammans med bibeln och Guds ande kommer man ofta

vidare även i svåra frågor. Våga vara personliga. Bjud på ditt eget vittnesbörd. Varför är du troende och hur har din trosresa sett ut? När din vän får möta Jesus genom dig går det som för kvinnan vid brunnen. Hon delar kanske sina erfarenheter med sina vänner, föräldrar och syskon. Nya frågor uppstår. Hur blir man en kristen? Vad inne-bär det? Då börjar själva lärjungaträningen i evangelisationsarbetet.

En annan aspekt för dig som varit kristen i flera år är att du är en andlig förebild vare sig du vill det eller ej. Du har kanske yngre syskon, syskonbarn, kusiner eller vänner syskon som ser upp till dig? Ditt exempel kan ha livslånga följder för en liten pojke eller flicka som älskar dig och ser upp till dig. För dem är du en andlig förebild, en andlig ledare. Tala naturligt om Jesus inför och med dem. Välj alltid att läsa ur barnens bibel eller om bibliska personer utöver de vanliga barnböckerna. Visa att bön är något helt naturligt som man kan göra när som helst. Be en kort bön med dem varje gång ni träffas. Lär dem att tacka och be själva och berätta om sin dag för Jesus utöver de inlärdade bönerna. Man kan be vid sandlådan, i klätterställningen, vid skate-rampen eller på fotbollsplanen.

"Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet." (1.Tim.4:12)

Matias Gädda,
är gift med Brita och
pappa till fyra tonåringar.
Bor i Helsingfors
men har villa i Bosund.

Välkommen på tisdagssamling!

Guds frid!

Vi är ett gäng kristna studerande och unga vuxna som samlas i bönehuset på Fiskaregatan i Vasa så gott som varje tisdag under skolårets gång. Vi ser tisdagskvällarna som ett välkommet avbrott i vardagen då vi får lära oss mer om vår Herre och lova Honom tillsammans. En vanlig tisdagssamling brukar inledas med sång och följs oftast av en undervisning eller predikan av inbjudna talare, oftast en predikant som är inbjuden från någon av fridsföreningarna i förbundet. Därefter brukar vi dricka kaffe tillsammans och dela kristen gemenskap. Vissa tisdagar

samlas vi också för att tillsammans studera skriften och ibland bara för att dela gemenskap med andra unga kristna.

Ifall du inleder studier i Vasa till hösten, eller ifall du råkar vara i trakten någon tisdagskväll, vill vi informera om att det ryms många flera med, trots att bönehuset inte är det största. Känn dig välkommen med på våra samlingar! Den kristna gemenskapen är en grundläggande byggsten för allas våra liv och ju fler vi är, desto bättre.

Skriftskolan 2023–24

Anmälningstiden för LFF:s skriftskola 2024 öppnar 1.6.2023 kl. 15:00 och stänger den 31.8.2023. Inget begränsat antal platser, men anmäl gärna så fort som möjligt. Du som är född 2008 är varmt välkommen med! Sprid ordet vidare!

Om du har frågor angående skriftskolan, ta kontakt med ungdomsarbetsledaren Kevin Nyfelt.
E-post: kevin.nyfelt@lff.fi

*Naturen nu sig kläder
uti sin sköna högtidsskrud
och av din nåd sig gläder,
du världens skapare och Gud.
Den blomstertid är inne
med lust och mod och hopp,
du fröjdar mänskans sinne
och fyller jorden opp
med mången härlig gåva,
med fägring och behag,
att vi dig högt skall lova
den långa, sköna sommardag.*

*Hur mäktiga, hur visa
är dina verk, o Gud, kring mig!
Hur skall jag nog dig prisa,
hur skall jag, Herre, tacka dig,
att allting du har danat
så underbart och stort,
vad tanken än ej anat
har du för mänskan gjort.
Väl har oss synden drivit
ur Edens lustgård ut,
dock mycket skönt du givit
vår snart förgångna livsminut.*

*Som markens blomster alla
vi växer fort och snart förgår.
Oss, Herre, nådigt kalla,
att vi din vilja väl förstår,
att vi oss ödmjukt böjer
för dina verk och råd
och så med glädje höjer
vårt lov för Kristi nåd.
Vi frälsningen har funnit
från all vår synd och brist.
För segern som du vunnit
vi prisar dig, o Jesus Krist.*

Psalm 537
v 1, 3, 4

Zacharias Topelius 1868 efter Samuel Ödmann 1795, bearb.
Melodi: 1400-talet / Hans Kugelmann 1540.

Gud hjälper i Albanien

”Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och istället lev anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är.” (Titus 2: 11-12)

Frid med er kära läsare!

Det här året har det hänt mycket för vår del. Den 31.1 2023 flyttade vi hela familjen till Albanien. I skrivande stund har vi bott här ett par månader så vi har hunnit landa lite. De första veckorna gick det mycket tid åt till att lösa problem, bl.a. med hyreskontrakt, möbelförförskaffning och visumansökningar. Redan från början fick barnen två kamrater som bor i samma hus som oss. De här kompisarna kommer nästan varje dag ut och leker med våra barn, till vår stora glädje och tacksamhet.

Vår gård och barnen med de nya kamraterna.

Några veckor efter att vi hade flyttat började vi studera albanska. Vi fick ganska snabbt inse att det tar väldigt mycket tid att lära sig ett nytt språk. Men det är bara att bita ihop och studera.

Missionärsskolning

De sista månaderna innan vi reste iväg till Albanien gick nästan all vår tid åt till kultur- och missionärsstudier. Vi hade bland annat en kurs med Anna Dahlbacka (SLEF) om hur man ska interagera med andra människor och andra kulturer. En av de viktigaste sakerna som vi fick lära oss är att inte alla människor i världen ser världen ur samma perspektiv som vi. I våra västerländska länder tänker vi ofta i termerna rätt och fel. I muslimländer kretsar världsbilden ofta i stället kring att upprätthålla heder och att undvika skam. Att t.ex. ljuga anses därför inte alltid som ett så stort fel, som att lysa någon i dålig dager. I andra kulturer är det i stället rädslan och makt som styr.

Vidare gick vi en långkurs med Rune Imberg (FFG) där vi behandlade det mesta som har med missionsarbetet att göra. Denna kurs fortsatte ännu en månad efter att vi flyttat till Albanien. Vidare hade vi några föreläsningar med fil. dr. Hanna-Riitta Toivainen-Kola som känner till Albanien mycket väl sedan många år tillbaka. Studierna fortsätter och under det första året här har vi ännu några föreläsningar.

Församlinglivet

Den första söndagen efter flytten hade vi en speciell gudstjänst. Under gudstjänsten blev gudstjänstlokalen invigd, Emilia blev vigd till diakonissa i församlingen och en församlingsmedlem blev konfirmerad. I regel hålls gudstjänster varje söndag och under påsken samlades församlingen också på långfredagen. Vi har haft en kvinnokväll samt söndagsskolor i Pogradec och Kenetha. Vår kyrka har börjat ordna kristna samlingar för vuxna i Pogradec. Det är alltid utmanande att starta upp något nytt och ni får gärna be för alla samlingar vi har.

Kulturkrockar

Under denna vår första tid i Albanien har vi kommit till insikt om att det kan vara mycket svårt att förstå varandra i två, moraliskt sett, väldigt olika kulturer. Många gånger uppstår onödiga missförstånd och konflikter på grund av att våra världsbilder är så olika. Vidare gör språkbarriären oss emellan inte saken enklare. Här har vi ofta bett Gud om ödmjukhet och vishet. Vi anser att en av de största olikheterna är hur vi ser på rätt och fel. Vi har

inte, liksom albanerna, vuxit upp i ett samhälle där korruptionen är en vardag. Här bör vi be om vishet och förståelse men samtidigt får vi inte pruta på sanningen och Guds Ord.

När vi ser tillbaka kan vi konstatera att Gud har varit god. Han har hjälpt oss i våra problem och prövningar och vi har tydligt fått se att han är trofast. Vi ber också om fortsatt trofasthet i våra åtaganden.

”Förtrösta på Herren av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd. Räkna med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina stigar jämna.” (Ordspråksboken 3:5-6)

Be gärna för oss
och för Guds rikets arbete i Albanien.
Må Guds vilja ske.
Emilia & Toni Heikkilä

Söndagsskolan i Keneta.

Gudstjänst i Tirana, mars 2023.

Kvinnoprästerskap och den kyrkliga utvecklingen

”Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de urgamla stigarna. Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så ska ni finna ro för era själar.” (Jer. 6:16)

Inom den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland (evl) har drastiska förändringar skett under de senaste decennierna. Evt står inte längre för samma tro och verksamhet som tidigare, om vi ser till kyrkans ledare och en stor del av församlingarna och prästerna. Bekännelsen är ännu rätt och biblisk, vilket är bra, men den får mindre utrymme i kyrkans verksamhet för varje dag. Dock har väckelsekristna, som medlemmar i den evangelisk-lutherska kyrkan, fortsatt att följa Guds ord.

I denna skrivelse vill jag reflektera över en av orsakerna till evt-kyrkans utveckling med exempel från kvinnoprästerskap och Sveriges kyrka. I sista delen vill jag jämföra Sveriges utveckling med utvecklingen i Finland samt framlägga positiva möjligheter som jag tror att fortfarande finns för bibeltrogna kristna.

Utgångspunkt – 2000 år sedan

Kristus sände sin kyrka till hela världen. Han utrustade sina egna med Guds ord och instiftade apostlar och pastorer för att, med hjälp av

ordet, ta hand om sin kyrka. Under de första åren var församlingslivet samstämmigt, eftersom de första omvända kristna hade mer eller mindre hebreisk bakgrund. Var och en kände till Guds ord och apostlarnas råd fanns nära till hands. Efter att Kristi kyrka nådde ut till de hedniska områdena, i trakten kring Medelhavet, möttes den av en kultur som skilde sig mycket från den hebreiska. Redan det geografiska avståndet från apostlarna gjorde det svårare att hålla kursen klar.

Församlingen i Korint var en församling som bestod av en stor mängd troende från den grekiska kulturen. Dessa medlemmar var vana vid de hedniska mysteriekulters kvinnliga kultledare och sektprestitinnor. De troende hade naturligtvis vänt sig bort från avgudarna men ändå hållit själva modellen, där en kvinna kan vara ledare i ett trossamfund, kvar. Införandet av kvinnor till ledare, och talare, i Korints gudstjänster väckte oro i församlingen. Eftersom Paulus var känd hos korinterna sände de honom en fråga gällande detta. När Paulus svar lästes upp för församlingen fick Guds ord rum i människornas hjärtan och de omvände sig tillbaka till det som Kristus hade instiftat. Sedan denna händelse rådde det fred gällande ämbetsfrågan, i stort sett, under nästan 2000 år.

Sveriges politiker tar en ny riktning

a) Förhållandet mellan kyrka och stat: läget före stormen

I Skandinavien har den kristna kyrkan nästan alltid haft en nära relation till den statliga makten. Förhållandet började redan under den katolska tiden och fortsatte under reformationens tid. I början av reformationen var kungen, på sitt sätt, en av kyrkans reformatorer, och var personligen i nära kontakt till Olaus och Laurentius Petri. Dessa bröder, Olaus och Laurentius, var de första att predika ren bibliskt lära, i Sveriges kyrka.

Under följande sekel, närmare bestämt år 1686, fick kyrkan en ny kyrkolag, genom vilken man bestämde hurudant förhållandet skulle vara mellan kyrkan och staten i Sverige. Man kan notera att en av ledamöterna i kyrkolagskommittén var Olaus Swebilius. Hans katekes rekommenderades, av Laestadius, som lärobok i kristen tro åt Lapplands väckta på 1800-talet. Kyrkolagen gjorde mycket till att Sverige förblev ett lutherskt rike, där kyrkan fick ett stort ansvar för vad som undervisades i rikets skolor, under de kommande seklerna.

b) Europas turbulens – marxismen på intågande

Skrivelser av filosofen och journalisten Karl Marx (d.1883) påverkade arbetarrörelsen i europeiska länder så att den krävde en total förändring i samhället. En av Marx huvudidéer var att arbetarklassen bör ta makt över ägandeklassen och samtidigt befria människan från religionens makt. Enligt Marx var religionen “folkets opium”.

Sveriges marxister, det socialdemokratiska partiet, fick mer och mer makt i samhället och blev under 1950-talet det dominerande partiet i landet. Partiets religionspolitiska mål var att avkristna landets befolkning. Som

metod för att nå målet användes liberalisering av kyrkan och privatisering av kristen tro. Målet för marxistiska kyrkopolitiker, från 1900-talets början, var att liberalisera kyrkan inifrån. Genom detta skulle kyrkan förstöra sig själv utan att yttre makt behövdes. För att nå framgång i liberalisering av kyrkan behövde predikan av Guds ords sättas under samhällets ideologiska styrning. Liberalteologin var för marxisterna ett passligt och lovande sätt att förändra Bibelns budskap. De hade klätt av Bibeln från dess ursprungliga innehåll, och format den, till ett lämpligt och nått budskap för dagens moderna och vetenskapliga människor.

Ett av de viktigaste verktygen för att förändra kyrkans förkunnelse var att påverka kyrkans prästutbildning. Samhällets ministrar påverkade val av nya professorer till teologiska fakulteten. De nya professorerna behövde vara genomsyrade av Tysklands kraftiga liberalteologi. Ett annat steg för att kunna påverka kyrkan inifrån var att förminska kyrkans makt att självständigt välja åt sig de högsta tjänstemännen. Valprocessen lades under samhällets kontroll. Tredje steget blev privatiseringen av tron. Statens religionspolitik ville ha bort religionsundervisning från skolorna. Först avvecklades kyrkans översynsansvar, dvs. dess rätt att påverka vilka läroböcker som användes. Sedan förminskades religionsundervisningen och innehållet byttes ut. Den tidigare betoningen av Bibeln och Katekesen byttes ut till Jesu etiska undervisning.

c) Kvinnoprästerskap: kyrkan

böjde sig för samhällets krav
Redan under 1950-talet var det klart för kyrkan att striden inte handlade om enstaka etiska- eller läroorsaker utan det var en kulturkamp mellan biblisk och sekulär auktoritet. Kampen inleddes med frågor gällande äktenskap, relationer och sexualitet.

Frageställningen innefattade redan då även frågan om homosexualitet. Det politiska trycket blev den avgörande faktorn till att kyrkan förlorade kulturkampen. Konsekvensen blev att kyrkans ledare, som höll sig till Bibelns traditionella tolkning, byttes ut till politiskt korrekta inom följande decennier. Det politiska trycket syntes mest, i all sin tydlighet, i genomförandet av kvinnoprästerskap i kyrkan. Frågan om kvinnoprästerskap föddes inte inom kyrkan. Svenska kyrkans alla 10 biskopar gav ett enhälligt nej vid tanken om att kyrkans ämbetsyn borde förändras. Frågan tvingades in i kyrkan av politiska makter. Utöver det politiska trycket kunde politiker också resonera utgående från kristen kultur och omformulera budskapet när det behövdes. De predikade i dagstidningar om Kristus som enligt dem är ”fullständigt fri och formlös” och skällde ut kyrkans bibliska linje för ”bokstavsträldom och bundenhet”. Också prästerskapets lärarroll åsidosattes genom att man beslöt att det skall vara varje medborgares ”intuitiva känsla”, dvs. kyrkans majoritetsbeslut, som är avgörande i trons frågor. Därför, enligt kyrkominister Edenmans uppfattning, kan frågan om kvinnligt prästerskap inte lösas genom att vidbehålla biblisk tradition, dvs. att följa Bibeln och kyrkans tradition. För de avgörande politikerna var kyrkan inget mer än summan av sina medlemmar – inte längre Kristi kropp med herdar och med en oförändrad Kristi lära.

d) Slutord för utvecklingen

Efter att kyrkomötet hade godkänt ändringen i ämbetsfrågan, under samhällets politiska styrning, uttryckte biskop Anders Nygrén innebörden av detta. Enligt Nygrén hade svenska kyrkan nu blivit ”en kyrka av svenska

staten, inorganiserad i denna och utan egentligt självständigt liv”. Nygréns ord visar på det förändrade förhållandet mellan kyrka och samhälle och det är rimligt att fråga i vilken mån Kristi kyrka fortfarande finns inom Svenska kyrkan?

Var står vi i Finland idag?

Utvecklingen av den evangelisk-lutherska kyrkans liberalisering är i stort sett identisk med den svenska kyrkans, även om de kraftiga väckelserna, som i Finland har hållit sig inom kyrkan, har kunnat bromsa kyrkans beslut. Därför tog det trettio år längre, i jämförelse med Sverige, innan den finska kyrkan fick kvinnopräster.

Trots att vi inte längre har en statskyrka påverkas kyrkan av kulturen omkring. Kyrkan i Finland har, liksom i Sverige, böjt sig till den politiska makten och till folkets vilja. I rask takt har den omformulerat sin undervisning i frågor som berör kvinnoprästerskap och sexualitet. Det senaste uttalandet från kyrkostyrelsen, beträffande ”translagen”, visade också på en förändrad syn. De faktorer som har avgjort förändringen är samma som i Sverige: avstånd från Guds ords auktoritet samt samhällets påverkan. Det ser ut som att den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland skulle ha gjort det som gjordes i Sverige – kyrkan förstör sig själv utan att yttre makt behövs.

Av Guds nåd har en stor del av bibeltrogna väckelser varit trofasta Guds ords auktoritet och stått emot obibliska drag i högt liberaliserade Finland. LFF som förening, och andra bibeltrogna kristna, har med glädje predikat biblisk tro också i ämbetsfrågan, fast kyrkan godkände kvinnoprästerskap. Rörelserna har

i sina fromhetsliv, möten, mässor, gudstjänster osv. fortsatt med den ämbetsyn som Herren gav och i vilken den enorma majoriteten av kristna i hela världen fortfarande står. Vi har använt endast manliga präster, sådana som vill stöda kyrkans tidigare hållning med sin handling och inte skriver under liberalteologins trossatser. Vi får vara tacksamma för att sådana äldre präster ännu finns på olika platser och vi vill be för dem och stöda dem.

Samtidigt får var och en vara öppen för Guds ords ledning när avkristningen börjar ta över. I Helsingfors, t.ex., blir endast 28% av barnen döpta. Det finns en vilja hos många att arbeta för att Kristi ord skall få förkunnas rent, och att sakramenten ska förvaltas rätt. Detta i evangelisk-lutherska församlingar där det ännu är möjligt, samt genom lutherska gudstjänstgemenskaper och vid behov, även utanför den evangelisk-lutherska kyrkans struktur. I allt detta vill man, utan kompromiss, hålla sig till Bibelns lära, till de lutherska bekännelseskrifternas grund och till en luthersk ordning för högmässan. När vi håller fast vid detta är vi fortfarande kvar i den samma kyrkan: ”en enda, helig, allmänlig och apostolisk”, där också våra fäder var. Samma i tro och i gudstjänst.

Vi är glada att det på allt flera orter ordnas högmässor utgående från Bibelns ämbetsyn och att ett rent evangelium förkunnas för fattiga syndare som lever av evangeliets ord.

Vesa Pöyhtäri

Citat, samt utvecklingens huvudlinje i Svenska kyrkan, ur Per Ewerts bok *Landet som glömde Gud.* (2022)

Sions Missionstidning behöver en ny grafiker

Vill du vara med och påverka hur vår tidning ser ut? Vi söker en ny grafiker för layout till vår tidning. Uppgiften består av organisering av materialet, bilder, bakgrund, fonter osv. till en helhet som lockar läsarens ögon att upptäcka det centrala i tidningen.

Layouten sker i samarbete med chefredaktören och redaktionen.

Kunskap som behövs: ett intresse för kristet tidningsarbete, ett ”artistiskt öga”, datateknik (designprogram software t.ex. InDesign och Photoshop), bildredigering, fotografering, kännedom av gratis bildbank och deras regler, nöjaktiga kunskaper i kristen symbolik, bra kunskap i det svenska språket.

Planeringsmöten varje månad i kontoret (2–4 h). Du behöver ha en egen effektiv laptop.

Sions Missionstidning: 11 nummer / år 24 sidor, påsk, juni-juli numret 28 sidor, Jultidning 36 sidor
Tid för layouten, 1–2 veckor.

Samarbete med tryckeriet: sändning av materialet samt utvärdering av provtryckningen.

Arvode: 4000 e/år

Sions Missionstidning
Vesa Pöyhtäri 044 2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

Zions Missionstidning

Tidningens redaktion i Helsingfors, Finland.
 Redaktionen i Stockholm, Sverige.
 Ansv. red. V. H. Kivioja.
 Prenumerationspris inom landet 1953 50 mark, i Skandinavien 1 doll. till Amerika 2 doll. per år.
 Dödsannonser: 50 mark
 Vart tionde exemplar gratis

Zions Missionstidning,

70 år sedan

EN NY VÄGSTRÄCKA

Levande vatten

“Om någon törstar, så komma han till mig och dricke. Den som tror på mig, av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram.”

Vi firar pingst. Hos judafolket hölls en högtid kallad lövhyddohögtiden. Den varade en hel vecka. Vid en sådan lövhyddohögtid hade Jesus en gång begivit sig till Jerusalem. Den sista dagen i högtiden befinner han sig i helgedomen. Som hans sed var, talade han där vid till folket. Ja, han ropade och sade de ord, som ovan citerats.

“Om någon törstar...” Folket kände väl till de orden. Det var torr tid i Jerusalem, då inget regn föll och källorna höll på att sina. Vattenförsäljarna gick omkring med sina läglar och ropade ut, att de hade vatten till salu. Även Jesus hade vatten att ge. Men hans pris var det lägsta möjliga: gratis. Den, som ville komma, fick dricka. Han tänker på det Andens vatten, som en förtorkad och försmäktande människosjäl behöver. Liksom judafolkets vandring

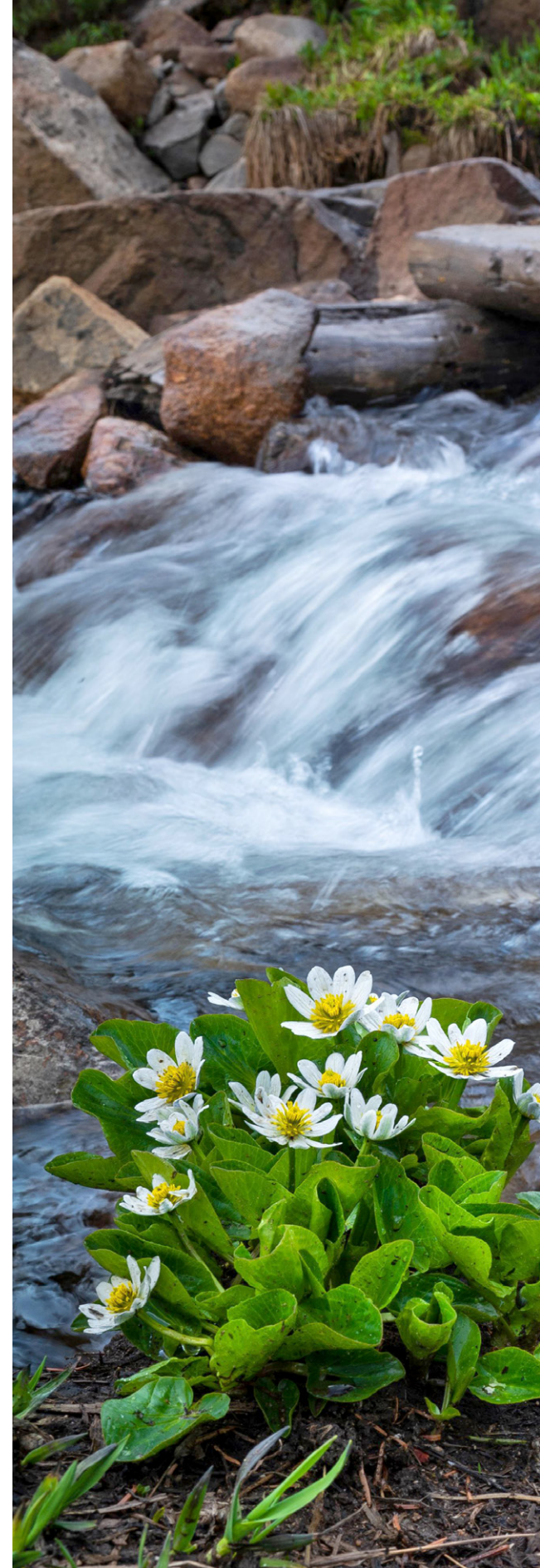
hade gått genom en brännande het och torr öken från Egypten till Palestina, så går också människans vandring genom ett sådant ökenland. Själens måste med nödvändighet försmäktas, om människan ej får levande vatten från Herren Kristus.

“Om någon törstar...” Vem är som ej känner törst? Själens törst är stor hos människorna även i vår tid. Men ack, hur får vi är, som vill släcka törsten i den källa, som heter Kristus. Det finns även andra källor. Fast de alla innehålla unket och förskämt vatten, blandat med otrons, stöldens, lögnens, hatets, lösaktighetens gift, så är det kolossalt många som känner sig styrkta av sådan dryck. Men törsten bränner snart dubbelt värre. Skall den släckas, så sker det hos Kristus. Han har att gratis ge det vatten, som är levande, dvs. vederkvicker själen. Det är blandat med syndaförlåtelse, frid och barnskap hos Gud. Det vattnet är en läkedom för själen här under vår ökenvandring.

Ja, det vattnet är rent märkligt! Jag är så säker om det, att strömmar av levande vatten ska flyta fram från den människas innersta, som har druckit därav. Det är vatten, som inte dunstar bort. Alldeles tvärtom. Hur ljuvligt talar det inte Jesus till sitt folk! Det visste vad strömmar av levande vatten betyder i ett land med långa torrperioder. Och hur väl mindes ej folket berättelsen om ökenvandringen, där torkan och törsten dödat många vandringsmän men där också Moses med sin stav fått själva klippan att öppna sig och ge vatten ifrån sig, till liv och räddning för tusenden. Sådana det nya livets strömmar ska komma från den människans innersta, som släcker sin törst hos livskällan Kristus.

“Strömmar av levande vatten...” Vilket stort ord: strömmar. Mången kristen, som stillat sin törst hos Kristus, frågar sig med bävan inför detta ord: Är det verkligen så, att det från mitt innersta utgår strömmar av levande vatten, att jag i min tro och i mina gärningar visar, att jag hör Kristus till? Det vill synas, som om det oftast vore en svag rännil. Inte flödar strömmen alltid så jämnt, vår tro växlar i styrka. Och om strömmens förmåga att vattna torra marker, styrka medbröder och medsystrar i deras tro och hjälpa svaga och slarviga medvandrare, måste vi tillstå, och att den ej är, om att tanken som den borde vara. Men allt beror på, hur ofta vi släcker vår törst i livskällan. Kristi Ande ensam kan få en livets ström att gå fram från vårt innersta.

Georg Gripenstad
(Karesuando khde)

SOMMARMÖTEN 2023

**MÖTE I
BOSUND BÖNEHUS
9-11 JUNI 2023**

Mötet är tvåspråkigt,
mat och inkvartering ordnas.
För logi kontakta:
Jonas Björkskog tel. 040 716 8116
el. Lina Björkskog tel. 050 535 2575.

Mötestillfällena radieras
via Radio LFF, 98,0 MHz
samt via internet på www.lff.fi.
Mötet strömmas även
på Lff:s Youtube-kanal.

Välkomna i Jesu namn!
Bosund bönehusförening rf.

**TVÅSPRÅKIGT
MIDSOMMARMÖTE**
hålls, om Gud vill
I MUONIO KYRKA
23-25.06.2023

Mötet börjar på
midsommaraftonen kl. 18.00.
Mat serveras på mötesplatsen.

Med bön om Guds välsignelse hälsar vi
mötesgästerna varmt välkomna!

Inkvartering direkt:
www.muonio.fi/majoitus

Muonion-Ylimuonion Rauhan Sana

Storforsamling i ALTA 2023
Fredag, lørdag og søndag 21. – 23. juli

LYRS SUVIJUHLAT
i Kalajoki 23.–25.6.
Alla är välkomna!

Inkvartering:
Götha Peltola, puh. 040 555 1955
Mera information på "lyrs.fi" hemsidan.

*LYRS, Kalajoen seurakunta
Kalajoen Rauhan Sana*

**FÖRSOMMARMÖTE
I LULEÅ 30.6.–2.7.**
Plats: Arcushallen
Alla är välkomna!

SOMMARMÖTE I ESSE 7.–9.7

Mötet är tvåspråkigt,
mat och inkvartering ordnas.

Mera info på LFF:s hemsida.
Punsar bönehus
Ytteressevägen 411, Pedersöre, Finland
Alla är välkomna!

Tvåspråkigt sommarmöte ordnas i
YLIVIESKA 21.-23.7
i Suvannon kappeli
(Renssulantie 12).
Välkommen!
Ylivieskan Rauhan Sana

KÅLLBYMÖTET 11.–13.8.
Flynängen bönehus.
Alla är välkomna

Prenumerationer för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).
Norge 41,25 €, gåvoprenumeration 26 €
(Obs. Betalningarna i euro).
Övriga 40 € + porto
(Obs. Betalningarna i euro).
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.
LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifna par.

Prenumerationer i Finland
Adresskorrigeringar/register
elin.nyfelt@lff.fi

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten
gäller enbart officiella instanser,
inte tidningsprenumerationer.

Prenumerationer i Sverige:
Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:
Sara Olsen, Borraveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Fakturering
Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning
Sions Missionstidning finns även som
taltidning på CD. Prenumerationspriset
är detsamma som för papperstidningen.
Kontaktperson för taltidningen:
Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

*Gör allt ni kan för att bevara Andens enhet genom fridens band:
en kropp och en Ande, liksom ni kallades till ett hopp vid er kallelse,
en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Far, han som är över
alla, genom alla och i alla. (Ef 4:3-6)*